

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XCdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu:	3112226214
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3112226214.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15 C 204/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. marca 2015 sp. zn. 17 Co 515/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 25. marca 2015 sp. zn. 17 Co 515/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 10. decembra 2013 č. k. 15 C 204/2012-49, ktorým súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v celom rozsahu zamietol; žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Uvedený rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa 2. júna 2015 dovolaním. Žiadala zrušiť bez náhrady rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, lebo v danom prípade rozhodoval vylúčený sudca (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.), pretože podľa jej názoru existujú objektívne dôvody (na ktoré poukázala v podanej žalobe), pre ktoré sú všetci sudcovia súdu prvej inštancie vylúčení, v dôsledku čoho má byť vec postúpená inému súdu prvej inštancie. Dovolanie odôvodnila taktiež tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala údajnú prekvapivosť rozhodnutia krajského súdu. Uvedený procesný nedostatok videla aj v tom, že rozhodnutie krajského súdu je nepreskúmateľné, nakoľko je nedostatočne odôvodnené. V konaní bola podľa názoru žalobkyne porušená aj základná zásada civilného procesu - kontradiktórnosť konania, keď súdy oboch nižších inštancií založili svoje

rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohla žalobkyňa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne konanie vo svoj prospech.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalobkyňa), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, za ktorú koná jej zamestnanec alebo člen s právnickým vzdelaním, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto treba dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

6. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 CSP). Išlo o konania vedené na najvyššom súde napr. pod sp. zn. 6 Cdo 341/2014, 2 Cdo 251/2015, 2 Cdo 609/2015, 6 Cdo 224/2015, 6 Cdo 423/2015 s odôvodneniami ktorých sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožňuje aj v preskúmvanej veci, preto už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 238 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.